

gynde at svare Afgift, er jo ganske vist en Skønssag. Den ærede Ordfører mente jo, at det slet ikke kunde lade sig gøre ifølge hele Apotekernes Stilling og det Ansvar, de havde, at tillade, at man gik ud fra en mindre Nettoindtægt for Afgiften end 3,000 Kr. Vi have derimod haft en anden Opfattelse og have ment, at man gennemgaaende kunde begynde med Afgiften ved en Nettoindtægt af 2,000 Kr. Det er jo ikke nogen stor Afgift, man kommer til at give for de første tusinde Kr.; efter Lovforslagets Bestemmelser bliver det jo en Ottendedel; det vil altsaa sige 12½ Kr. for hver 100 Kr., som haves i Nettoindtægt ud over de 2,000 Kr., og for de 3,000 Kr., eller det Beløb, som Flertallet har fastsat som Udgangspunkt, vil det altsaa være en Afgang af 125 Kroner. Jeg tror ikke, at det med Rette kan siges, at det er nogen overordentlig stor Afgift, som man i saa Henseende paalægger Apotekerne af en Nettoindtægt af 3,000 Kr. Men det er jo, som sagt, en Skønssag, og Tinget maa jo i saa Henseende skønne over, hvorledes det vil stille sig til denne Sag: om det finder, at de 2,000 Kr. er et passende Udgangspunkt for Afgiften, eller om man skal gaa til 3000 Kr. Jeg kan kun for mit og Mindretallets Bedkommende anbefale, at man begynder at svare Afgiften ved de 2000 Kr.

Jeg skal dernæst omtale hele min og Mindretallets Stilling til det foreliggende Lovforslag. Som det maasse vil være i det høje Ting's Grundring, udtalte jeg under denne Sags 1ste Behandling, at jeg fandt, at det vilde være heldigst, at vi udsatte denne Sag, indtil man havde faaet den nærmere undersøgt, indtil der forelaa et Materiale, hvorved man kunde skønne over, hvorledes denne Sag kunde ordnes, og hvilken Indtægt Afgiften i det hele taget kunde indbringe. Jeg har ikke siden fundet Anledning til at fravige dette Standpunkt. Tværtimod er jeg ved at se de Indberetninger, som forrige Aar have været forelagte for Udvalget fra Apotekerne, bleven bestyrket i, at det maa være det rigtige, at vi saa noget bedre Materiale at gaa efter. Den højtærede Minister har tilstillet Udvalget 124 Indberetninger angaaende saavel de reelle som de personlige Apotekers Indtægter i det forløbne Aar i Henhold til Loven af 13de April f. A., og jeg har gennemgaaet en hel Del af disse — ikke dem alle sammen, enkelte har jeg ikke haft Tid til at gennemgaa — og der er flere af dem, som foruden den pligtmæssige Indberetning, nemlig om, hvilken Bruttoindtægt, altsaa hvilken Om sætning, de have haft, tillige indeholde Meddelelse om, hvilke Udgifter, der vare forbundne dermed.

Og naar jeg saa navnlig har set paa dette, finder jeg, at disse Opgørelser, som der ere forelagte, ere af en saa tvivlsom Art, at jeg ikke synes, at det høje Ting ret vel kan forsvare paa dette Grundlag at gaa til en Ordning af denne Sag. Det forekommer ogsaa mig, at det er en meget brat Overgang. I Fjor vare den ærede Ordfører og Flertallet enige med den højtærede Justitsminister om, at man skulde gaa ud fra Bruttoindtægten og sætte i Skat efter denne. Nu efter et Aars Forløb gaar man bort derfra og kommer til en Bestatning efter Nettoindtægten. Nu skal jeg villig indrømme, at dersom man kan saa en virkelig Opgørelse, er det jo altid Nettoindtægten, som er det rigtige Grundlag for en Bestatning. Dermed kommer man jo ikke til at gøre nogen Uret, og dersom man altsaa kan saa den rigtige Opgørelse frem, kan jeg meget vel være enig med det ærede Flertal i, at et saadant Grundlag var det rigtige. Men jeg anser dette for meget tvivlsomt efter de Indberetninger, som foreligge, og derfor synes jeg, det maatte være rigtigt, inden vi gaa til den endelige Afgørelse af denne Sag, at den højtærede Justitsminister sørgede for, at der skete Indberetninger for et Aar f. Eks. efter det Skema, som findes i Bilaget, fra den Kommission, som er nedsat, og naar man saa havde haft Indberetninger fra alle Apotekerne for et Aar, vilde man derefter bedre kunne skønne, hvorledes disse Indberetninger vilde blive, og man vilde altsaa tillige faa et Overblik over, hvilket Resultat der endelig kunde komme ud af denne Ordning. Uagtet jeg har tænkt alvorlig over den Sag og ogsaa alvorlig har gennemgaaet alt Materialet, haade det gamle og det ny, som foreligger, maa jeg for mit Bedkommende erkende, at saaledes som det foreligger nu, kan jeg ikke komme til noget Skøn over, hvorledes denne Sag vil blive ordnet, og hvilket Resultat der vil komme ud af det. Jeg nævnte de Indberetninger, som ere komne. Dersom man har haft Lejlighed til at anstille nogen Sammenligning i saa Henseende, vil man komme til højt mærkelige Resultater. Hvis man vil gaa ud fra, at disse Indberetninger ere fuldstændig nøjagtige og i Overensstemmelse med Virkeligheden, saa ville de Indtægter, der ville tilflyde den eventuelle Kasse, saa vidt jeg kan skønne, blive saare tvivlsomme. Jeg antydede under 1ste Behandling, at i den første Tid vil der rimeligvis ikke indkomme mere, end der vilde medgaa til den Apotekbevistator, der ifølge Loven skal ansættes. Den meget ærede Ordfører udtalte den Gang sin Forbauselse over denne Udtalelse og mente, at der allerede